

Varannan tisdag går jag in i porten- Ibland är jag på dåligt humör, ibland på gott. Ibland har jag haft motgångar. Ibland har det hänt något roligt.

När jag stiger in möter jag de första vännerna. Jag hinner inte ta av mig ytterrocken förrän jag handhälsat på fyra fem vänner.

Jag tillhör dem som genast stegar in i baren och slår mig ned bland ännu fler vänner- Om det är den kalla ölen i min hals eller vännernas glada och förväntansfulla samspråk vet jag inte men jag känner bara en varm tillhörighet. Mitt dåliga humör minns jag inte längre och jag lyssnar på några roliga händelser som berättas. Eller berättar själv en glad nyhet.

Ölen är urdrucken och vi motionerar alla några trappor upp i vårt palats. Dags för sammanträde! I salen handhälsar vi dem vi lyckats missa tidigare. Alla går inte som jag först till baren. Och så tar vi alla plats.

Nu följer en ritual. Dagordningen skrevs någon gång på 1800-talet med väldigt få ändringar och tillägg med åren. Nu kan jag välja - att luta mig tillbaka och låta mötet strömma fram i max två timmar. Eller jag kan engagera mig i diskussion om mer pengar till kvinnohus eller fångarnas barn. De stora donationerna från oss sker två trappor högre upp.

Nöjd med mitt värv, vilket jag än gjorde på mötet, tågar jag ned till brödramåltiden i någon av våra fyra matsalar. Jag vet att det blir gott. Restauratören har det bästa rykte om sig.

Var än jag sätter mig ned har jag goda vänner runt om mig, en del gamla, en del nya. Vi äter och dricker och pratar om allt mellan himmel och jord, dock inte religion eller politik. Ibland bjuder Sune på vin. Det är en avliden broder som testamenterat så mycket att vi säkert varannan månad får vin till maten.

Har vi tur får vi ett kort föredrag, text av ett par kvinnor som hjälper gamla på Söder att handla och gå till doktorn. Kanske någon av bröderna berättar om en rolig episod.

När jag strosar hemåt vid 11-tiden känner jag mig utvilad, harmonisk och glad, Så kan en vanliga tisdagskväll vara. Ibland händer det andra saker, vi fördjupar oss i diskussioner om vänskap, människokärlek och sanning, Ja, jag har faktiskt känt mig lite, lite som en bättre människa efteråt, Jag hoppas att du också märkt det,

Du - varför följer du inte med mig en gång när vi har vänafton? Du är välkommen!